

Народився 12 липня 1923 р. у с. Глинськ Глинського району Сумської області. Протягом 1946–1951 рр. навчався у Львівському політехнічному інституті, після закінчення якого вступив до аспірантури Інституту нафти АН СРСР. Наукова діяльність молодого вченого була спрямована на визначення механізму смоло- та асфальтеноутворення у процесах старіння дизельних палив і виробництва бітумів. У 1954 р. П. М. Галич захистив кандидатську дисертацію та залишився працювати в цій установі. Спочатку був старшим науковим співробітником, потім — заступником завідувача лабораторії високомолекулярних сполук нафти. Результати його дисертаційного дослідження були успішно впроваджені на Одеському НПЗ.

Із 1959 р. Петро Миколайович працював в Інституті хімії високомолекулярних сполук (надалі — ІБОНХ) АН УРСР, де пройшов шлях старшого наукового співробітника, заступника керівника сектору нафтохімії, завідувача відділу хімії вуглеводнів нафти (1963–1989). Він керував першими дослідженнями, присвяченими синтезу цеолітів та використанню їх як адсорбентів і каталізаторів у процесах нафтохімії та нафтопереробки. На основі проведених робіт у 1970 р. П. М. Галич захистив докторську дисертацію «Розділення і каталітичне перетворення вуглеводнів на цеолітах». Наступного року йому було присвоєно вчене звання професора.

Петро Миколайович — засновник української школи вчених-нафтохіміків, один із фундаторів нового напрямку фізичної хімії — «Адсорбція вуглеводнів нафти та каталіз на цеолітах». Результатом його наукової діяльності стала розробка цеолітних каталізаторів для нафтохімічних процесів: алкілювання ізопарафінових і ароматичних вуглеводнів, ізомеризації n-алканів, одержання o-алкілфенолів для виробництва присадок до моторних палив. Найбільший науковий резонанс



## Галич Петро Миколайович

Доктор хімічних наук,  
професор, фахівець  
у сфері нафтохімії  
та фізичної хімії

мала відкрита Петром Галичем та його колегами реакція алкілювання метилзаміщених ароматичних вуглеводнів і їх похідних метанолом у бічний ланцюг на лужних цеолітах, на основі якої було розроблено принципово нові шляхи отримання відповідних вініл- і еلیلзаміщених сполук із доступної нафто- та вуглехімічної сировини.

Під керівництвом Петра Миколайовича захищено 25 кандидатських та чотири докторські дисертації. Він був автором понад 300 статей і 50 свідоцтв та патентів на винаходи. Входить до редколегії журналу «Нефтехимия» АН СРСР, здійснював наукове редагування збірки «Катализ и нефтехимия», був членом учених рад Інституту біоорганічної хімії та нафтохімії, Інституту фізичної хімії ім. Л. В. Писаржевського НАН України. Наукові досягнення вченого визнані також за кордоном.

Нагороджений премією ім. Л. В. Писаржевського. Йому присвоєно звання «Заслужений діяч науки і техніки України».

Помер 13 січня 2005 р.

Народився 7 травня 1936 р. у с. Білоберіжжя Дубнівського району Рівненської області.

У 1956 р. закінчив Козачанський сільськогосподарський технікум і був направлений на роботу в Комсомольську МТС Вінницької області. Протягом 1959–1961 рр. Роман Галаянт працював у колгоспі на Рівненщині, і з 1962 р. — акумуляторником у Володимир-Волинському РУМГ.

Через два роки Роман Іванович виїхав на будівництво газопроводу Бухара–Урал. Брав участь у спорудженні трьох компресорних станцій.

З 1966 р. працював слюсарем у Луцькому монтажному управлінні, а з 1967 р. — майстром управління, головним інженером Володимир-Волинського міськгазу. У 1969 р. був призначений на посаду начальника контори «Нововолинськгаз».

В 1970 р. Р. І. Галаянт заочно закінчив Одеський технікум газової і нафтової промисловості (спеціальність «Транспорт і зберігання нафти та газу»), а в 1976 р. — ІФІНГ («Експлуатація нафтогазопроводів, нафтохранилищ і нафтобаз»).

У 1980 р. він був переведений на посаду головного інженера ВО газового господарства «Волиньгаз» (м. Луцьк). З 1982 р. і до виходу на пенсію в 2001 р. очолював ВАТ «Волиньгаз».

У 1990 р. з ініціативи керівництва об'єднання його фахівці спільно зі спеціалістами інших підприємств і організацій розробили будинкові регулятори тиску газу РДГС-10. Після проведення випробування дослідного зразка перші регулятори, які безперебійно функціонують і досі, були змонтовані та введені в експлуатацію у м. Луцьк. Уже в наступному році розроблено та затверджено технічні умови для створення цих пристроїв і АТ «Газма» виготовило першу партію регуляторів тиску.

Застосування цієї розробки під час зведення газорозподільних мереж, особливо в сільській місцевості, забезпечило великий



## Галаянт Роман Іванович

Інженер-механік,  
фахівець у сфері будівництва,  
газопостачання та газифікації,  
управлінець

економічний ефект: кошторисна вартість будівництва знизилася на 25–35%, вартість будівельно-монтажних робіт — у 1,5–2 рази, а потреба в трубах і матеріалах — удвічі.

Зусиллями Романа Івановича проводилося запровадження нових нормативів споживання теплової і електричної енергії. Під його керівництвом ВАТ «Волиньгаз» одним із перших в Україні перейшло на новий рівень технічного обслуговування споживачів (за замовленням абонентів). Він також приділяв велику увагу підвищенню професійної майстерності працівників, безпечної експлуатації газових приладів та установок.

За багаторічну сумлінну працю, вагомий особистий внесок у розвиток газового господарства України і Волині зокрема Р. І. Галаянт був нагороджений багатьма відзнаками, серед яких — почесні грамоти Президії Верховної Ради УРСР, Волинської облради, грамота Української газової корпорації «Укргаз», ювілейна медаль «За доблесну працю», низка подяк.

Помер 7 серпня 2008 р.